

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az EK-Szerződés 25. és 90. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy e cikkek ellentétesek azzal a törvényi rendelkezéssel, amelynek értelmében a villamos energia belföldi vásárlóinak meghatározott átmeneti időszak során (2000. augusztus 31-től 2000. december 31-ig) a hálózat üzemeltetője számára pótdíjat kell fizetniük a rendelkezésükre bocsátott villamosenergia-mennyiség után, abban az esetben, ha a pótdíjat a hálózat üzemeltetőjének ki kell fizetnie a jogszabályban kijelölt vállalkozás számára a piaccal össze nem egyeztethető olyan költségek fedezése céljából, amelyek e vállalkozás által a villamosenergia-piac liberalizációját megelőzően vállalt kötelezettségek vagy befektetések eredményeként merültek fel, és ez a vállalkozás:
- a négy belföldi villamosenergia-termelő közös anyavállalata,
 - az érintett időszak során (2000) az ezen év során felmerült, a piaccal össze nem egyeztethető költségekért egyedül felelős,
 - nem vitatott, hogy e költségek fedezéséhez a 2000-es évben 400 millió NLG (181 512 086,40 EUR) szükséges, és
 - amennyiben a pótdíjból származó jövedelem meghaladja a fent említett összeget, e többletet a miniszter részére kell befizetni?
- 2) Az első kérdésben említett szabály megfelel-e az EK 87. cikk (1) bekezdése követelményeinek?

A Cour d'arbitrage által 2006. május 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – A Francia Közösség kormánya, a vallon kormány kontra a flamand kormány

(C-212/06. sz. ügy)

(2006/C 178/29)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour d'arbitrage

Az alapeljárás felei

Felperes: a Francia Közösség kormánya, a vallon kormány

Alperes: a flamand kormány

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és önálló vállalkozókra, valamint családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ tárgyi hatálya alá tartozó, e rendelet 4. cikkében meghatározott rendszernek minősül-e egy olyan gondozási biztosítási rendszer, amelyet (a) az Európai Közösség szövetségi berendezkedésű tagállamának egyik autonóm közössége hozott létre, és amelynek (b) hatálya e szövetségi állam azon részterületén lakó személyekre terjed ki, amelyre ennek az autonóm közösségnek a hatásköre kiterjed, amely (c) elhúzódo és nagymértékben csökkent önellátó képességgel rendelkező, az említett rendszerbe tagként belépő személyeknek nyújtott segítség és nem orvosi ellátás költségeinek e rendszer által az e költségekhez való átalánydíjas hozzájárulás formájában történő megtérítésére jogosít, és amelyet (d) egyrészt a tagok éves járulékából, másrészt pedig az érintett autonóm közösség költségvetési kiadásait terhelő támogatásból finanszíroznak?
- 2) Amennyiben az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre a válasz igenlő: akként kell-e értelmezni a hivatkozott rendeletet, különösen annak 2., 3. és 13. cikkét, valamint – amennyiben alkalmazandó – 18., 19., 20., 25. és 28. cikkét, hogy e rendelkezésekkel ellentétes az, hogy az Európai Közösségi szövetségi berendezkedésű tagállamának egyik autonóm közössége saját hatáskörben olyan rendelkezéseket bocsásson ki, amelyek a biztosíthatóságot és az ezen rendelet szerinti szociális biztonsági rendszer ellátásainak igénybevételét az említett autonóm közösség hatáskörébe tartozó területen lakóhellyel rendelkező személyekre, az Európai Unió polgárai tekintetében pedig az e területen foglalkoztatott és egy másik tagállamban lakóhellyel rendelkező személyekre korlátozza, és állampolgárságra tekintet nélkül kizárja azokat a személyeket, akiknek lakóhelye a szövetségi állam olyan részében található, amely tekintetében egy másik autonóm közösség rendelkezik hatáskörrel?
- 3) Akként kell-e értelmezni az EK Szerződés 18., 39. és 43. cikkét, hogy azokkal ellentétes az, hogy az Európai Közösségi szövetségi berendezkedésű tagállamának egyik autonóm közössége saját hatáskörben olyan rendelkezéseket bocsásson ki, amelyek a biztosíthatóságot és a fent hivatkozott rendelet szerinti szociális biztonsági rendszer ellátásainak igénybevételét az említett autonóm közösség hatáskörébe tartozó területen lakóhellyel rendelkező személyekre, az Európai Unió polgárai tekintetében pedig az e területen foglalkoztatott és egy másik tagállamban lakóhellyel rendelkező személyekre korlátozza, és állampolgárságra tekintet nélkül kizárja azokat a személyeket, akiknek lakóhelye a szövetségi állam olyan részében található, amely tekintetében egy másik autonóm közösség rendelkezik hatáskörrel?

4) Akként kell-e értelmezni az EK-Szerződés 18., 39. és 43. cikkét, hogy azokkal ellentétes az, hogy egy ilyen rendszer hatálya azokra a személyekre korlátozódjék, akik az Európai Közösség szövetségi berendezkedésű tagállamának azon alakulataiban rendelkeznek lakóhellyel, amelyekre e rendszer kiterjed?

(¹) HL L 149., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 35. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (negyedik tanács) a T-471/04. sz., Georgios Karatzoglou kontra Európai Újjáépítési Ügynökség (EÚÜ) ügyben 2006. február 23-án hozott ítélete ellen az Európai Újjáépítési Ügynökség (EÚÜ) által 2006. május 9-én benyújtott fellebbezés

(C-213/06. P. sz. ügy)

(2006/C 178/30)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Európai Újjáépítési Ügynökség (EÚÜ) (képviselik: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis és E. Marchal ügyvédek, valamint K. Niafas meghatalmazott)

Másik fél az eljárásban: Georgios Karatzoglou

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság negyedik tanácsa által a T-471/04. sz., Georgios Karatzoglou kontra Európai Újjáépítési Ügynökség (EÚÜ) ügyben 2006. február 23-án hozott ítélet egészét;
- saját maga hozzon ítéletet;
- utasítsa el az EÚÜ által hozott, az elsőfokú eljárás felperesének, mint az ideiglenes személyzet tagjának szerződését megszüntető 2004. február 26-i határozat megsemmisítése iránt benyújtott keresetet;
- az elsőfokú eljárás felperesét és a fellebbezett felet kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor az alperes által aláírt szerződést határo-

zatlan idejű munkaszerződésnek minősítette, illetve amikor kimondta, hogy az Európai Újjáépítési Ügynökség (a továbbiakban: EÚÜ) csak két esetben – jelentős létszámleépítés vagy az EÚÜ működésének megszüntetésekor – szüntetheti meg a szerződést, mivel ez valójában egyenértékű volna azzal, hogy a szerződést olyan határozott idejű munkaszerződésnek tekintené, amelynek időtartama a fenti szempontoktól függ.

A fellebbező azt is kifejti, hogy az Elsőfokú Bíróság a fentiekben azért is tévesen alkalmazta a jogot, mert az Európai Újjáépítési Ügynökség működéséről szóló 2667/2000 tanácsi rendelet (¹) tiltja, hogy az EÚÜ ilyen kötelezettséget vállaljon, mivel az EÚÜ növekvő szükségleteire tekintettel kizárólag csak a feltétlenül szükséges számú alkalmazottat vehet fel.

A fellebbező végül előadja, hogy ha az EÚÜ olyan jogos bizalmat ébresztett volna az alperesben, hogy csak különleges körülmények, így működésének jelentős korlátozása esetén szünteti meg szerződését, ez a váromány az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeiben és az EÚÜ létrehozásáról és működéséről szóló tanácsi rendeletekben foglalt kötelezettségekre tekintettel jogellenes volna.

(¹) HL L 305., 2000.12.7., 7-10. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 34. kötet, 308. o.

A Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Olaszország) által 2006. május 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Colasfalti Srl kontra Provincia di Milano, ATI Legrenzi Srl, Impresa Costruzioni Edili e Stradali dei F.lli Paccani Snc

(C-214/06. sz. ügy)

(2006/C 178/31)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Olaszország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Colasfalti Srl

Alperes: Provincia di Milano, ATI Legrenzi Srl, Impresa Costruzioni Edili e Stradali dei F.lli Paccani Snc